

[Søren Olesen.]

tages, må komme et forslag frem, som både kan kaldes økonomisk forsvarligt og give bibliotekerne gode kår.

Med hensyn til lovforslaget om Danmarks Biblioteksskole vil jeg sige, at det ikke er noget stort og afskrækkende beløb, det drejer sig om, hvis det så blot ikke kan befrygtes, at det bliver større, og hvis man kan sige, at det var et virkeligt savn, der blev afhjulpet. Nu har der tidligere været udtalt tvivl om, hvorvidt der virkelig er stærkt brug for en sådan forøget uddannelse, og det stiller jeg mig også noget tvivlende overfor.

Biblioteksvæsenet er jo et meget begrænset felt. Jeg har kigget lidt på de forskellige fag, som skolen har optaget. Der er naturligvis opregnet mange ting, men de er allesammen meget nært beslægtede. Man kunne nævne et fag som biblioteksbygninger. Naturligvis kan biblioteksfolk få lidt kendskab til indretning og udstyr, men at bygge bygninger må dog vel stadig være en arkitekt-opgave. Jeg mener, at en del af de fag, som er nævnt, kun kan kræve lidt tid, og det er vel også meningen, at det er hovedfagene, der særlig skal lægges vægt på. Hvis det virkelig er nødvendigt at udvide den teoretiske uddannelse med et år, kunne den jo eventuelt gives i form af et supplerende kursus senere hen, idet det vel ikke er alle biblioteksassistenter, som får brug for en så vidtgående uddannelse som den her påtænkte.

Endelig er der et punkt, jeg gerne vil fremdrage ganske kort. Det er i § 5 omtalt, at biblioteksrådet fastsætter betingelserne for optagelse på skolen, forsåvidt angår de elever, der ønsker at uddanne sig til bibliotekarere ved folkebibliotekerne. Der er således fastsat betingelser med hensyn til den forudgående uddannelse, såsom lærer-eksamen eller studentereksamen, men med hensyn til assistenterne ved de faglige og videnskabelige biblioteker kan der måske blive tale om noget andet. Under folkebibliotekerne må vel imidlertid også regnes sognebibliotekerne. Jeg kan dog ikke tænke mig, at man for personalet ved disse vil kræve en uddannelse som den, der her er tale om. De allerflESTE sognebiblioteker kan slet ikke magte at lønne en bibliotekar med en sådan uddannelse. Men spørgsmålet kan alligevel dukke op, da vi har mindre sogne-

biblioteker og større sognebiblioteker. Jeg vil i alt fald gerne lægge et godt ord ind for, at man bevarer, om jeg så må sige, en fri uddannelsesform. Der er en mængde bibliotekarere og assistenter både ved de mindre og ved de større sognebiblioteker, som ikke har, hvad man kan kalde en egentlig biblioteksmæssig uddannelse, men som igennem deres praktiske arbejde i et bibliotek helt fra dets oprettelse har fået den dygtighed, som er nødvendig. De har gjort et godt og dygtigt arbejde, tit for en ringe løn, og det må vi i alt fald ikke slå i stykker.

Vi må her være meget varsomme og fremdeles holde den vej farbar, så man ikke lægger en forøget økonomisk byrde på disse biblioteker ved at kræve for stor en uddannelse af de bibliotekarere og assistenter, som skal virke der.

Bibliotekssagen har her i Danmark nydt overordentlig stor velvilje fra befolkningens og de kommunale myndigheders side. Der er gjort et stort frivilligt arbejde, og det har vist sig, at det har kunnet fremme bibliotekssagen, således at bibliotekerne i dag har en stor betydning i oplysningsmæssig henseende for den danske befolkning. Jeg vil derfor være meget betænkelig ved at fastsætte så strenge bestemmelser for uddannelsen til bibliotekar, at det skulle afholde nogle fra at vie deres kræfter til dette arbejde og pålægge bibliotekerne øgede udgiftsbyrder. Hvis vi kræver en stor uddannelse af bibliotekarere og deres assistenter, vil de også uundgåeligt møde med tilsvarende lønkrav, som placerer dem i forhold til den uddannelse, de har.

Jeg må derfor stille mig afventende, indtil vi ser, hvordan det går i udvalget, hvordan de forskellige problemer, som også andre ordførere har draget frem, og som jeg her har peget på, får deres endelige løsning.

Undervisningsministeren (Bomholt): Der synes jo også her i salen at være spredte isforekomster, men selvom klimaet er lidt køligt i dag, er det dog ikke utænkeligt, at det kan ændre sig således, at det kan blive forår også for bibliotekarerne.

Det synes, som om ikke alle ordførerne har villet forstå bibliotekernes vældige betydning for vor folkekultur. Hele det folkekulturelle arbejde, sådan som det udføres gennem vore mange forskellige